

צאש מתוך נגמ"שים

יעודו של הנגמ"ש - אמצעי-הסעה ורכב-קרב

אפשרותו של קצב-התקדמות מהיר לעומק רב, מותנית בהרבה בכך עד כמה תשכלנה יחידות חיל-רגלים ממוכן להשתמש, במהלכו של הקרב, בנגמ"שים שלהן לא רק כבאמצעי-הסעה בלבד, אלא גם כרכב-קרב.

כאשר הגנת האויב משותקת במידה רבה ואין היא מגלה התנגדות מאורגנת — יכולות יחידות-הרובאים, הפועלות בחי-פוי הטנקים, להשמיד את כוח-האדם של היריב ואת אמצעי-האש הנותרים שלו תוך-כדי תנועתו, ומבלי רדת מהנגמ"שים. באם פועלות יחידות אלו בנגמ"שים באופן נכון — תוכלנה לצלוח במהירות אזורים שנפגעו במהלומות גרעיניות וגזרות הנגועות בחומרים רדיו-אקטיביים וכימיים; ויהיה לא-לידן לחדור חדירות נועזות דרך הפערים שבין מערכי-כוחותיו של האויב, לבצע לפיתות ואיגופים, ולרדוף אחר האויב הנסוג מבלי הרפות ממנו.

באותם מקרים בהם מגלה האויב התנגדות מאורגנת, יורדות יחידות-הרובאים מן הנגמ"שים — ומנהלות את הקרב בתב-נית-קרב רגלית, בחיפוי הטנקים ואמצעי-אש אחרים, וכן אש-המקלעים המוצבים על הנגמ"שים.

מובן מאליו כי הנגמ"שים יתפכו באמת לרכב-קרב רק אם ידעו חיילי יחידות-הרובאים לנהל מתוכם אש מדויקת ופוגעת בחיילי האויב — הן בקבוצות והן בחיילים בודדים.

מקומם של תרגילי ירי-קרב בהכשרת הגייסות

מפקדי-יחידות-הרובאים חייבים לנצל ניצול רב ככל-האפשר

הרגלי-המשוריינים, שלא כמנקאים, פועלים לא רק מתוך רכבם; ואולי רוב הזמן — כשהם מחוצה לו. עצם תועלתם המבצעית מותנית, קודם-כל, ביכולתם כרגלים הלוחמים על הקרקע. טבעי, על-כן, שבתרגיל סוביטי לירי-קרב ליחידה קטנה של רגלים ממוכנים מתנהל רוב הפעולות במבני-רגליים — כשהירי מנגמ"שים דווקא מופיע רק בשלב הטקטי ההולם אותו ומצריך אותו. יצוין כי בתרגיל לא מדובר עדיין על הנגמ"ש הסוביטי החדש, מכוסה הגג בו מפעילים הרגלים את נשקם מבעד לאשנביו.

את אימוני ירי-הקרב במסגרת הכיתתית, לצורך הכשרת חייליהם לניהול אש מתוך נגמ"ש במהלך ביצועה של משי-מת-הקרב. תרגילי ירי-קרב במסגרת הכיתה אפשר לערוך במסגרת הצגתם של נושאים טקטיים שונים, המשתלבים בפעולות-התקפיות; כך, למשל, מתאימים הנושאים: "כיתת-רובאים בהתקפה"; "כיתת-רובאים בפטרול-קרב"; "כיתת-רובאים בחוד" — ועוד נושאים מתוך אלה שהכיתה כבר התאמנה בהם במסגרת תכנית ההדרכה הטקטית.

כידוע, במהלך תרגילי ירי-קרב נבחנת ולומדת לא רק הכי-תה — אלא לומד ונבחן גם מפקדה. לכן רצוי שתרגילי ירי-הקרב יאורגנו וינהלו על-ידי מפקד בכיר יותר — מפקד הפלוגה.

תרגילי ירי-הקרב חייבים להיות מאלפים מבחינה טקטית ולענות על דרישות הקרב בן-זמננו. דבר זה יושג בראש-וראשונה, כשהכיתות מבצעות את תרגילי ירי-הקרב שלהן בתנאים הקרובים ככל שניתן לתנאי הקרב הממשי ועל רקע טקטי מתאים. את משימות-האש המוטלות עליהן תבצענה הן בתבנית-רגלית והן תוך פעולה בנגמ"שים.

תכנון תרגילי ירי-קרב וביצועם

נסקור כאן את אחת האפשרויות של ביצוע תרגיל ירי-קרב. הנושא: "כיתת-רובאים בהתקפה".

המטרה: לבדוק את מידת החיפוי-ההדדי של הכיתה, ומידת התיאום במהלכה של התקפה; לאפשר למפקד-הכיתה להתנ-סות בשליטה על אש הכיתה ועל תנועתה בתנאי התקפה בעומק מערך-הגנת האויב; לשכלל את כושר-הפעולה של החיילים בלחימה בהתקפה עד ליעד האויב ובעומקו — תוך מילוין של משימות-אש במסגרת הכיתה, הן בתבנית-רגלית והן תוך תנועה בנגמ"שים.

המקום: שדה-מטוח.

המשך: 8 שעות.

הציוד ועזרי-האימון: מערכת מטרות-דמות (בהתאם למרשם); תחמושת — 160 כדורים (מהם 40 כדורים נותבים), רימוני-

אימון (2 לכל רובאי), 3 רימוני-אימון, למטול-רימונים" רקטי נגד-טנקי*; אמצעי חיקוי-ירי — 12 לבנים של חומר-נפץ, מפלג-זרם אחד; חימוש וחגור — לפי התקן; נגמ"ש אחד...

בהתחשב בהכנו של התרגיל, קבע מפקד-הפלוגה את מטרת האימון, את בעיותיו לתרגול, ואת לוח-הזמנים לביצוען — ובהתאם לאלו יצר את המצב הטקטי שלהלן (ראה מרשם):

- כיתת-הרובאים מס' 1 (ממחלקה מס' 1), בפעולה במסגרת המחלקה, הגיעה עד לקו בו נערך ה"אויב" להגנה חפוזה. בהיתקלה בהתנגדות ה"אויב" שפתח באש, ירדה הכיתה מהנגמ"ש, נתפרסה לשרשרת — היא מסתערת מתוך-התנועה על ה"אויב", מבלי להשתהות להכנות שונות.
- לאחר שהשמידה את אמצעי-הירי שבקו-ההגנה הקדמי של ה"אויב", בעומק הקרוב-ביותר של מערכו, הודפת הכיתה — תוך שיתוף-פעולה עם היחידות השכנות — את התקפת-הנגד של יחידת "אויב" שהוגברה בטנקים; ולאחר זאת — צולחת קטע בשטח הנגוע בחומרים רדיו-אקטיביים.
- לאחר אלה, ומשלא נתקלה בהתנגדות מאורגנת, עולה הכיתה על הנגמ"ש — ועוברת למרדף מהיר-קצב אחרי ה"אויב" הנסוג. במהלך המרדף משמידה הכיתה קבוצת אנשי "אויב" (מטרות מס' 7 ו-8) באש כל כלי-הנשק שבי-נגמ"ש, בלא להאיט את מהירות התנועה.

מספר המטרות, אופין, הטוחים אליהן וזמני הופעתן — כל אלה מותאמים היו למצב הטקטי שתואר ולתנאי ניהולו של תרגיל ירי-קרב במסגרת כיתה לאור היום.

מהלך התרגיל

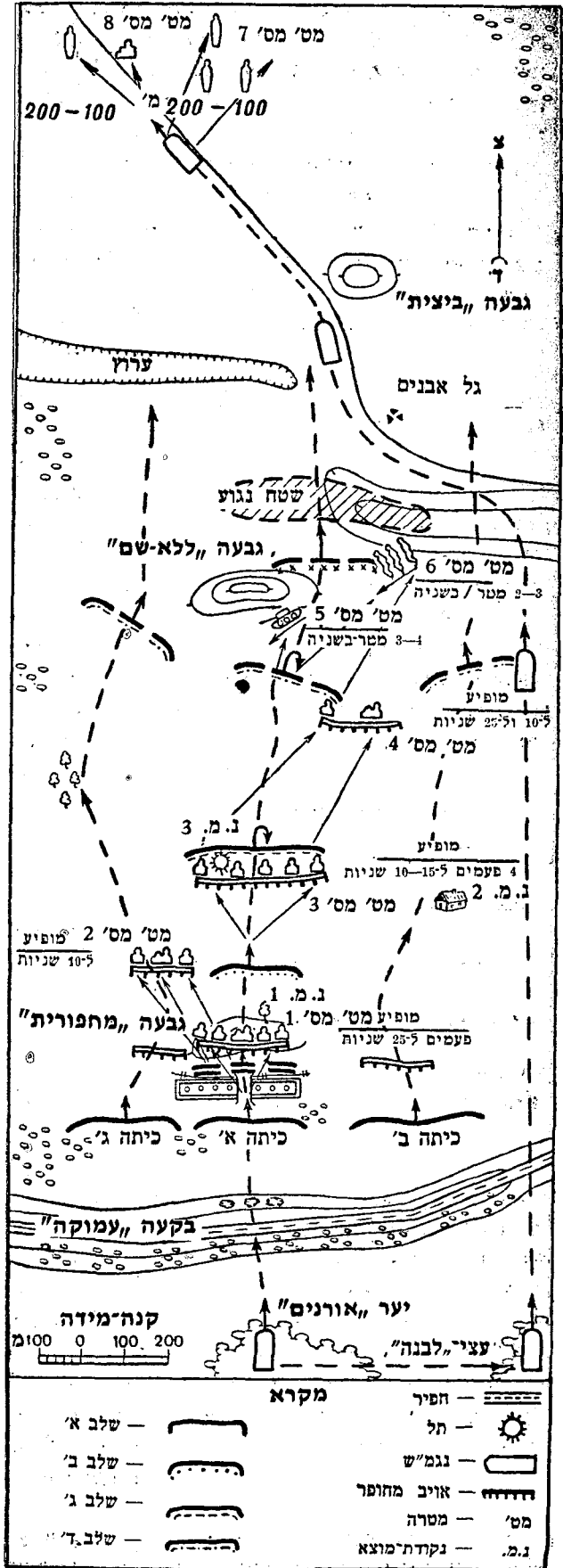
עד לשעה 09.30 הגיעה הכיתה, בתנועה בנגמ"ש, אל פיאתו הצפונית של היער "אורנים". לפי פקודת מנהל-התרגיל (המ"פ) ירדו החיילים מכלי-הרכב, והנגמ"ש התרחק, לצורך מסתור, אל חורשת עצי-לבנה. מפקד-הפלוגה הסביר למפקד-הכיתה את המצב הטקטי והטיל עליו את המשימה הבאה:

- 1. כיתה מס' 1, בשיתוף-פעולה עם כיתות מס' 2 ומס' 3, תתקוף ותשמיד את ה"אויב" שבגבעה המחפורית; אחר-זאת עליכם להמשיך בהתקפה בכיוון אל הגבעה, ללא-

* על כלי נ"ט סוביטי זה, המצוי בכל כיתת-רובאים — ראה ב"מערכות", חוב' קכ"ז עמ' 81, וחוב' קל"ב, עמ' 68, וב"צקלון" מס' 87.

הבעיות לתרגול

- קרא את הבעיות לתרגול מלמטה למעלה (החל ב'1') ועיין בריבזון במרשם שבעמוד זה, מדרום לצפון.
1. ארגון ההתקפה והכנות; התקדמות עד לקו-ההתפרסות להתקפת ארגון התצפית והאש; הטלת המשימות; התפרסות בקו ההתחלה להסתערות.
 2. הסתערות; השמדת קני-האש שבקו-הקדמי של מערך הגנת ה"אויב".
 3. השמדת אמצעי-האש שבעומק מערך ההגנה של ה"אויב".
 4. הדיפת התקפת-הנגד של ה"אויב".
 5. צליחת קטע הנגוע ברדיו-אקטיביות.
 6. רדיפה אחרי "אויב" נסוג; ניהול אש מנגמ"ש תוך תנועה.

שם. קריהתפרסות-להתקפה — השיחים הפזורים כ-200 מ' מדרום לגבעה המחפורית. האות להתקפה — זיקוק אדום. מפקד הכיתה קיבל את התחמושת וחילק אותה לפי סוגי כלי-הנשק. החיילים טענו את מחסניותיהם ושמו אותן לתוך תרמיל-הקרב.

הושמעה האתראה: "שימו לב!" ולאחר-מכן פקד המפקד: "בטור אחרי, קדימה רוץ!". הכיתה חצתה בוינוק את הקטע הפתוח והגיעה אל הבקעה ה"עמוקה". בהתקדמה לרוחב הבקעה, התגברה הכיתה על החפירה שבאמצעיתה ועל מספר מכתשים שנוצרו על-ידי התפוצצות פגזים. לאחר שהונחתה עליה אש מקלע של ה"אויב" (מקלע שציינה אותו מטרה מס' 2, אשר הופיעה למשך 10 שניות) התפרסה הכיתה בקו השיחים-הפזורים בשרשרת ונערכה לניהול האש. כאן ציין מפקד הכיתה את נקודות-המוצא. פירט את המשימות המוטלות על הרובאים. על המקלען ועל מטולן ה"ט", קבע את האות להתקפה והצביע על מקום המעבר בשדה-המוקשים.

לאחר שנוכח כי הכיתה מוכנה, הצביע מנהל-התרגיל על המטרה מס' 1 ולאחר שהכיתה פתחה באש לעברה — הצביע בשנית על מטרה מס' 2. מפקד-הכיתה הבחין בעוד-מועד במטרה השנייה — וחילק את אשה של הכיתה לעבר שתי המטרות. לאחר שהפיל את שתי המטרות, הורה מנהל-התרגיל לתת אות — זיקוק אדום — ואחרי-כן פקד: "המחלקה, קדימה — הסתער!".

עם תחילת תנועת הכיתה להסתערות הצביע מנהל-התרגיל על דמויות שטרם נפגעו במטרה מס' 1 — וכעבור 10 שניות גם במטרה מס' 2. כשהכיתה יורה תוך-כדי-תנועה אל עבר המטרות, צלחה היא בוינוק את שדה-המוקשים דרך המעבר שנפרץ קודם-לכן — ונתפרסה לשרשרת. ממרחק כ-35—30 מ' המטירה הכיתה רימוני-יד לתוך החפירה ותוך קריאות-קרב "הורא" הסתערה על הגבעה ה"מחפורית" והשתלטה עליה.

גם עתה לא פחת קצב ההתקפה. אך הנה, לפתע, הופיעה מטרה מס' 3, וכעבור 20 שניות — גם מטרה מס' 4. מפקד הכיתה פיצל את אש הכיתה לעבר שתי המטרות: הרובאים — לעבר הרגלים של ה"אויב", שתפסו מחסה בחפירה; והמקלען — לעבר המקלע. בנהלה אשה תוך-כדי-תנועה ומחניות-תנועה קצרות, תקפה הכיתה בתנופה את מטרה מס' 3 והשמידה אותה.

מששיתקה את המקלע באש מרוכזת שנורתה מכל סוגי הנשק שלה, המשיכה הכיתה בהתקדמות מהירת-קצב. באותו רגע הורה מנהל-התרגיל באלחוט להתחיל בחיקוי אש-טנק ורעש מנועו; ולאחר זאת — לפתוח בהנעת מטרות מס' 5 ו-6. משגילה מפקד-הכיתה את הופעתם של הטנק ושל קבוצת הרגלים של ה"אויב" המבצעת התקפת-נגד, פקד "הכיתה עצורה!" לאחר שנוכח כי המטרות נצפות היטב, פקד בקצרה: "המטולן — לעבר הטנק; הכיתה — אל הרגלים; אש!" הכיתה פתחה, ללא-השתהות, באש לעבר המטרות. הפעולה להשמדת קבוצת ה"אויב" העורכת את התקפת-הנגד הושלמה בוינוק נמרץ של הכיתה.

בעקבו בהתמדה אחרי פעולות הכיתה נתן מנהל-התרגיל את דעתו במיוחד על נקודות אלו, המהירות בה גילתה הכיתה את התקפת-הנגד של קבוצת ה"אויב"; מידת החיפוי-ההדדי והתיאום בפעולתה בהדיפת התקפת-הנגד; וכן עד כמה גילו החיילים — ובמיוחד המטולן — יכולת לנצל את פני-הקרקע לצורך הסתר בתנועה, ועד כמה השכילו לנהל אש מדויקת אל עבר המטרות הנעות.

לאחר שכבשה את הגבעה "ללא-שם" ולא נתקלה בהתנגדות מאורגנת של ה"אויב" — המשיכה הכיתה בהתקדמותה לעבר הגבעה "ביצית". מנהל-התרגיל מסר עתה נתונים נוספים: "לפניכם, במרחק 50 מ' — שטח הנגוע ברדיו-אקטיביות, אין אפשרות לעקפו".

מפקד-הכיתה נתן את הפקודה "גזים" והורה לחייליו ללבוש את מסיכות-הגז וגרבי-המגן. הכיתה צלחה את הקטע הנגוע באופן מאורגן ובמהירות.

משהגיעה הכיתה אל קריהתנאים "גל האבנים" — "ערוץ" קרא מנהל-התרגיל על-ידי אות-מוסכם "לנגמ"ש שנמצא בחורשת עצי-לבנה". עם הגיע הנגמ"ש אל הגבעה ה"ביצית", פקד מנהל-התרגיל — בהופיעו בתפקיד מפקד-המחלקה — על הכיתה להתכנס ולעלות על הנגמ"ש.

עתה התישב מנהל-התרגיל ליד נהג הנגמ"ש והורה להת-קדם לאורך הדרך — והטיל על הכיתה את המשימה הבאה: לנהל תצפית מדופן-הימין של הנגמ"ש. בשעת פגישה עם ה"אויב" — להשמידו תוך-תנועה באש מרוכזת מכל סוגי הנשק, תוך ירי דרך האשנבים ומעל לדופן הימני.

בפרטו את המשימה לפרטיה, פקד מפקד-הכיתה.

- המקלען סמירנוב — יצפה ויירה דרך האשנב הקדמי שבדופן ימין.
- הרובאים: טוראי פטרוב — יירה דרך האשנב האמצעי; טוראי איבנוב — דרך האשנב האחורי.
- המטולן יצפה קדימה, בכיוון תנועת הנגמ"ש — ויירה במקלע המוצב על הנגמ"ש.
- שאר הרובאים — ינהלו אשם מעל לדופן הנגמ"ש, לפי פקודתי.

כאשר הגיע הנגמ"ש אל הקו, המרוחק כ-200 מ' מהמטרות מס' 7 ו-8, פקד מנהל-התרגיל באלחוט להראותן במשך 25 שניות. מפקד-הכיתה גילה חיש-מהר את המטרות — וברברגע פקד: "הכיתה, עמדות תפוס!".

החיילים נערכו במהירות למתן האש. וכשרק באה הפקודה "הכיתה — אש!" — מיד נפלו שתי מטרות-הדמות של מס' 7 ואחת של מס' 8, אשר נפגעו בצורות המדויקים של כלי-הירי האוטומטיים. לאחר שנעלמו אותן מטרות-הדמות, אשר לא נפגעו — פקד מנהל-התרגיל על נהג הנגמ"ש: "עצור!" ועל הכיתה — "כדורים-פרוק".

אחר שבדק מנהל התרגיל את הנשק והתחמושת, חזר יחד עם הכיתה בנגמ"ש אל האיזור שממנו החל התרגיל. כאן ניתח את תרגיל ירי-הקרב ניתוח מפורט, סיכם וקבע את ההערכה לפעולות הכיתה.